

АПРИЛ 2019.

СВИТАЊЕ

Новинарска секција наше школе угостила је два драга бивша ђака, Марију Ђорђевић и Бошка Беговића. Разговарајући са њима, сазнали смо које успомене их вежу за „Крстић“, како су постигли добре резултате, а добили смо и понеки савет о организовању времена и распоређивању обавеза.

Интервју са Маријом Ђорђевић, ђаком генерације

1. Колико си поена имала и коју си школу уписала?

Имала сам 97,5 поена и уписала сам Тринаесту београдску гимназију, природно-математички смер.

2. Како си се спремала за пријемни?

Од почетка осмог разреда радила сам задатке, мада мислим да треба чим се заврши нека област погледати и задатке. У припреми су ми доста помагале збирке.

3. Да ли више учиш у средњој школи?

Да, другачији је начин рада у средњој школи, али снашла сам се. Мислим да ми је помогло то што сам ишла на такмичења јер сада имам доста знања, а и градиво се надовезује на знање из основне школе, па ми је лакше да прихватим ново градиво које је баш обимно.

4. Како си изабрана за ђака генерације?

Било је још ученика са изузетним резултатима, узимали су се у обзир успеси са такмичења.

5. Која су твоја највећа достигнућа?

Друго место на Књижевној олимпијади, треће место на Републичком такмичењу из српског језика и језичке културе. Посебно ми је драг успех из хемије, треће место на Градском такмичењу.

6. Како си се осећала када си сазнала да си ђак генерације?

Од петог разреда сам ишла на такмичења и сваке године сам имала резултате, па је то дошло као још једна награда за сав мој уложени труд и рад.

7. Од кога си имала највећу подршку?

Од разредне, наставника, родитеља, другара из одељења и наставнице балета.

8. Да ли си некада имала тренутке у којима ниси могла да се одлучиш да ли да изађеш напоље или да останеш код куће и учиш?

Нисам, јер сам увек имала распоред ког сам се придржавала. Мада, не може нико по цео дан да учи јер то не ни би било ефикасно. Налазим времена за дружење и за модеран балет на који идем.

9. Постоји ли неки предмет који ти не иде или за све нађеш начин да научиш?

За све сам налазила начин да научим, углавном цртајући табеле и мапе ума.

10. Шта радиш када ти опадне концентрација током учења?

Изађем напоље са другарима и одиграм партију бадминтона, на пример.

11. Да ли ти се некада десило да ниси била спремна за час?

Трудила сам се да будем спремна за сваки час јер је тако много лакше, али је сигурно било тренутака када нисам била спремна.

12. Јеси ли некада преписивала на контролом и да ли су твоји другари од тебе често тражили помоћ?

Међусобно смо се помагали, понекад је био заступљен и „групни рад“.

13. У каквом сећању ти је остала основна школа?

Радо се враћам у основну школу. У мени буди посебна, лепа осећања, сви догађаји су ми остали у дивном сећању.

О Марији је говорила и библиотекарка Весна:

„Марија је сјајна ученица, често је боравила у библиотеци и учествовала на разним литерарним конкурсима. На једном конкурс Друштва школских библиотекара добила је похвалницу за књигу „Бити посебан“ Јелене Трајковић. Чини ми се да јој је библиотека доста значила у основношколском образовању. Памтићу је као ученицу која је много читала и која је изузетно васпитана и фина.“

Бошко Беговићем, спортиста генерације

1. Којим спортом се бавиш и колико дуго тренираш?

Пливањем, тренирам осам година, од другог разреда основне.

2. Где си почео да тренираш?

Овде у школи, а сада тренирам у „Партизану“.

3. Размишљао ли о професионалном бављењу пливањем?

Циљ ми је да наставим да се бавим пливањем, а о професионалном спорту још увек не размишљам. Ако то не остварим, или се повредим, постао бих тренер.

4. Која су твоја највећа достигнућа?

Првак државе у леђном стилу у шестом и осмом разреду. Учествовао сам и на међународном такмичењу у Русији као део екипе из Србије.

5. Колико су наставници имали разумевања за твоје изостајање због тренинга?

Понашали су се исто као и према осталима, а нисам ни много изостајао јер сам добро уклапао тренинге и школу.

6. Како си се осећао када си проглашен за спортисту генерације?

Био сам задовољан, поносан и узбуђен. То ме је мотивисало да се трудим још више. У конкуренцији је био још један дечак, одличан ученик, али моји резултати су били бољи.

7. Да ли си некада размишљао да одустанеш?

Због школе сам направио паузу од два месеца пред крај осмог разреда. Касније ми је било тешко да се поново уклопим. Родитељи су ме тада подржали, рекли су ми да би било штета да одустанем после толико година труда. Уз сестру, они су ми највећа подршка, бодре ме, али ме не оптерећују својим очекивањима.

8. Јеси ли у контакту са друштвом из основне?

Да, али немам много времена за дружење. Нико од друштва из основне не иде са мном у средњу, са неким сам у контакту преко друштвених мрежа.

9. Како усклађујеш дружење и тренинге? Помаже ли ти у друштву што си спортиста?

Тренинзи су увече, када бих могао да будем са друштвом. Пријатељи су имали разумевања, виђали смо се у школи. Имам и добро друштво са тренинга. Углавном се дружим са спортистима и сви су добри у ономе што тренирају.

10. Имаш ли трему? Размишљао ли унапред о резултату?

Имам, не могу лако да се ослободим тих мисли, али кад почнем да пливам, размишљам само о томе шта ми је тренер задао. Генерално, трудим се да не постављам превисоке циљеве, већ идем корак по корак у њиховом остваривању.

Свети Сава школска слава 27.01.2019.

Фото студио ББ
011/354 66 89

Свети Сава школска слава 27.01.2019.

Фото студио ББ
011/354 66 89

Свети Сава – школска слава

Млади Растко побеже у Хиландар
да не мора бити владар.
Учио је, пис'о књиге
и бринуо туђе бриге.

Путовао је по свету,
размишљао о сваком детету.
Читао је књиге многе
и водио Србе путем слоге.

Добио је име Сава
и почео народ да спасава.
Тада поче Србин да слави
у захвалност Светом Сави.

Њега душом Срби воле
и са њим се Богу моле.
И школа га данас слави,
хвала нашем Светом Сави!

Милица Илић, 4/3

Момчило Маричић, 5/1

Свети Сава школска слава 27.01.2019.

Фото студио ББ
011/354 66 89

Савиндан смо дочекали у свечаној атмосфери, припремајући се за дан када ће ученици и запослени обележити школски празник. Хор млађих ученика, под вођством наставнице Александре Павићевић, извео је химну Св. Сави и неколико пригодних композиција. На својеврсно ходочашће, путем светосавља, водила нас је наставница Виолета Стевановић са својим ученицима. Приредба је била осмишљена као лирско путовање кроз стихове Васка Попе и Милана Ракића, праћено ученичким записима о средњовековним манастирима. Сценографију, инспирисану божурима, осмислила је наставница Весна Деспот са ученицима. Крај приредбе обележен је наступом фолклорне групе 2/6, припреманим са учитељицом Снежаном Кандрач. Милице Илић, 4/3 и Николи Окиљевићу, 4/5 уручене су награде за најбоље радове на литерарном темату о Св. Сави.

Овде смо

Овде смо. Исти дан, исти месец, али другачија година. Свети Саво, данас те славио. Ми, деца свесна важности овог празника. Ми, становници земље јунака. Потомци великих људи. Плод битака и љубави. Славио тебе, твоја дела. Ишчекујемо знак који ће нам показати да смо на правом путу, знак да треба да наставимо тамо где си стао. Наше оружје је знање, мач је оловка, оклоп је ученост. У земљи часних људи и на костима које смо узидали у темељ, опет се боримо. И за све ове векове патње, само једна ствар је побеђивала зло. То је уметност. Победићемо!

Магдалина Тмушић, 8/3

Свети Сава – школска слава

Освануо је 27. јануар, хладан зимски дан. Срећан и радостан славим Савиндан, школску славу. Прво се крстим, палим свећу, пробам кувано жито, како налажу наши обичаји. Молим се за здравље, срећу и благостање своје породице и свих Срба. Учио сам од родитеља како се слави слава, али и читајући приче о Сави, нашем српском принцу. Тај честити човек благог погледа и умиљатог гласа, навео ме је на размишљање какав треба да будем. Он је добротвор који помаже људима, учитељ од кога се стиче знање, лекар који лечи, саветник који нас води на прави пут. Био је обичан човек који је одбацио престо да би започео нови живот. Без предрасуда, пун љубави према родитељима, браћи, завичају, српском народу упутио се на Свету Гору како би нам показао како треба искрено волети. Уливао нам је веру, наду, морал како бисмо били бољи. Хтео је да изгради бољи свет. Градио је цркве, манастире, позивао на молитве, спајао људе. Савина доброта је пленила, и данас плени. Са нама је увек био и сада је. Чујем његове кораке. Корача он кроз време, кроз векове, као да хоће да нас додирне, да нас тргне, да нам каже да је ту. Кроз недаће нас упозорава да негде грешимо. Награди нас када то и заслужимо. Учи нас стално и труди се да нам буде боље. Прихватимо ми од њега од свега по мало, видим то у људима око себе. Врлине које смо усвојили од њега, нашег Саве, чине нас бољима. Лепо је волети, учити, бити марљив и поштен.

Све његове особине буде у мени осећај да и ја будем бољи, јер његова чиста душа подсећа на чистоту душе нас, деце. Децо, нека вам је срећна слава, наша школска слава Свети Сава!

Никола Окиљевић, 4/5

Награде за најуспешније

Општина Чукарица традиционално награђује ученике и наставнике који су у претходној школској години освојили неку од прве три републичке награде на званичним такмичењима које подржава МПНТР. Међу награђеним ученицима су Михајло Марковић (1. место на такмичењу из физике и из српског језика и језичке културе), Магдалина Тмушић (1. место на такмичењу из српског језика и 2. на Књижевној олимпијади), Елена Митровић (1. место на Књижевној олимпијади), Андреј Станковић (1. место на такмичењу из енглеског језика), Јана Самаиловић (2. место на Књижевној олимпијади) и Тамара Исаиловић (2. место на Књижевној олимпијади) и њихове предметне наставнице Лела Радошевић, Вера Вранић, Наташа Вујасиновић и Мирјана Петровић Тешић. Награђени су и Бошко Беговић (пливање) и Алекса Петровић (за резултате из шаха). Поносни смо што имамо овакве ученике и колеге!

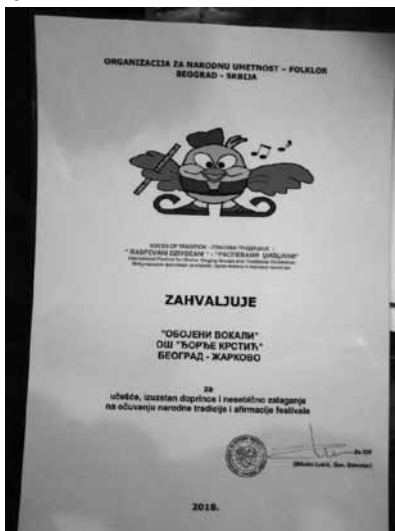

„Обојени вокали“ на Коларцу

Организација за народну уметност - фолклор из Београда организовала је концерт у Свечаној сали Задужбине Илије М. Коларца поводом 5. фестивала за хорове „Распевани цивциани“. Програмски је фестивал усмерен на дечје хорове, групе певача и оркестре, као и на свирање на старим народним инструментима. Манифестација је међународног карактера и окупља око деветсто учесника годишње. Хор „Обојени вокали“, који је предводила Александра Павићевић, наставница музичке културе, наступио је 9.12.2018.

Наши хористи били су најмлађи учесници фестивала и награђени су овацијама публике. Уз њих су наступили хорови из београдских основних школа, Апатина, Кикинде и Мали хор РТС-а. У оквиру претконцертних наступа, учествовала су деца из Македоније, Грчке и Бугарске.

Милица Маринковић, 8/2

Најраспеваније одељење

Општинско такмичење „Најраспеваније одељење“ одржано је 17. јануара у Културном центру Чукарица, уз учешће четири школе са општине. Распевани и сложни ученици одељења 3/1 освојили су треће место. За такмичење их је припремала њихова учитељица Розина Јовески, као и Александра Павићевић, наставница музичког.

Наставница Лела

Лела Радошевић, наша наставница српског језика, добитница је признања Друштва за српски језик и књижевност. Признање јој је уручено 1.2.2019. у оквиру 60. Републичког зимског семинара на Филолошком факултету. Наша наставница остварила је изузетан успех у раду са ученицима и са њима освојила 11 републичких награда у периоду од школске 2012/2013. до школске 2017/2018. Не сумњамо да ће се низ успеха наставити!

Такмичење рецитатора

Општинска смотра рецитатора, на којој је учествовало дванаест школа са наше општине, одржана је 12. марта у ОШ „Бановић Страхиња”. С посебним поносом истичемо да су ученици наше школе апсолутни победници овог такмичења. Алекса Миљуш, 1/3 победио је у категорији млађег узраста, а Хана Марковић, 7/5 у категорији средњег узраста. Наше такмичаре Хану и Алексу припремале су и бодриле Бранка Брадић, наставница српског језика и Александра Пантић-Цока, учитељица. Алекси и Хани желимо много успеха у даљем такмичењу!

Општинско првенство у одбојци за девојчице

У Спортском центру „Жарково“, 16. јануара одржано је општинско првенство у одбојци за девојчице седмог и осмог разреда. Прво место заузеле су ученице наше школе, предвођене наставником Василијом Јовановић. Наше златне девојчице показале су више од добре игре, љубав према дружењу и спорту, поштовање према противнику и узорно спорско понашање. Учиниле су да будемо веома поносни на њих!

Златна сирена

На Општинском такмичењу „Златна сирена“, у организацији Пријатеља деце Чукарице, нашу школу представљала је велика и веома успешна екипа ученика: Јован Радојичић, 2/6, Стефан Радојичић, 4/5, Јана Максимовић, 4/4, Симона Ђуровић, 7/6, Милица Грубер, 8/4, Софија Маљковић, 8/4, Николић Димитрије, 6/6, Анастасија Јевтић, 5/3, Димитрије Ранковић, 5/2, Андреј Лучић, 2/6, Уна Михајловић, 4/5, Тамара Чолак, 8/5, Даница Павићевић, 1/2, Јана Бањалић, 5/5 и Катарина Спасеновић, 5/2. Освојено је шест првих места, три друга и шест трећих места. Велики успех наших ученика и наставница Јасне Жугић и Александре Павићевић!

Песнички сусрети

Општинско такмичење „Песнички сусрети деце и младих Чукарице“ одржано је 28. новембра у нашој школи. Такмичење су организовали Пријатељи деце Чукарице и школска библиотека. Учествовало је 60 ученика који су се такмичили у две категорије. Наше ученице Анђела Узелац, 2/3 (песма „Јесен“) и Елена Деспинић, 6/6 (песма „Руке њене песме ми пишу“) постигле су запажен успех освојивши треће награде. Песме можете прочитати у избору поезије на страни 16.

Тарина златна медаља

Тара Савић је одлична ученица четвртог разреда наше школе и успешна млада спортисткиња. Поред петице у школи, осваја и златне медаље на атлетским турнирима. Тара се бави атлетиком, а на меморијалу „Михајло Мика Шврака“ освојила је златну медаљу у трци на 75 метара. Честитамо јој и желимо да још дуго осваја медаље и ниже петице!

Другар пре свега

Ако особе имају различита мишљења, да ли имају и иста права? Да ли иста права важе за све људе? Шта је инклузија? Ово су само нека од питања на која су ученици наше школе тражили одговоре кроз учешће у пројекту „Другар пре свега“. У едукативном делу радионице, ученици су се упознали са појмом инклузије. Затим су учествовали у дискусији и наводили примере како могу помоћи другарима са потешкоћама, проузрокованим болешћу или физичким сметњама, у обављању свакодневних школских активности. Практични део изведен је кроз вежбе „Возач и сувозач“, радионице „Вести“ и „Бонтон“. Радионицу је водио Иван Голошин, један од твораца пројекта, уз помоћ школског педагога Татјане Илић Марковић. Учествовало је 25 ученика од 3. до 7. разреда. С обзиром на то да је радионица одржана 27. децембра, учесници су добили и новогодишње пакетиће.

Мој пријатељ ватрогасац

Свако од нас жели да једног дана постане јунак, да сви причају о нашој храбрости, да се поносе што нас познају. Многи, бавећи се својим занимањима, показују своју спретност и неустрашивост. Само једна професија, поред брзине, храбрости и снажљивости, тражи и велико срце.

Срећан сам што познајем ватрогасца Симу, татиног школског другара. Често Сима долази код нас и тада нам прича о свом послу. Са великом пажњом слушањем његову причу и замишљањем кроз какве све опасности пролази овај мени драги човек. Једном се десило да дуго није долазио код нас. Сазнао сам да је у болници и да се лечи од тешких опекотина. Било ми је веома жао и желео сам да чујем како се повредио јунак мог детињства. У болничком кревету лежао је Сима, увијен у завоје. Додирнуо сам му руку и он ми је чврсто стиснуо шаку. Знао сам да му је било драго што сам му дошао у посету. Полако је почео да прича.

Његова ватрогасна екипа добила је позив у раним јутарњим сатима. Сви су били спремни и за неколико минута стигли су до двоспратне куће која је пламтела. Сима и његови другови ватрогасци брзо и увежбано су извадили црева, ставили заштитне кациге и почели да млазевима воде гасе ватру. Ватра се није дала, била је све јача. Распламсала се и обухватила

је врата и прозоре. Чуло се како се ломе стакла, падају греде. Из куће су до Симе допирали узвици, чуо се плач и завијање пса. У кући, која је горела, било је људи! Ватра још није захватила кров. Храбри Сима је, уз помоћ својих другова, поставио мердевине и, кроз отвор на крову, ушао у запаљену кућу. Док су споља гасили пожар, Сима се у кући борио са ватреном стихијом. После неколико минута, који су изгледали као вечност, Сима је извукао из ватре прво једну стару жену, а затим уплашену и уплакану девојчицу. За то време стигла је и хитна помоћ која је одвезла баку и девојчицу у болницу. Ватра је и даље беснела и гутала зидове. Одједном је Сима чуо цвиљење пса. Без размишљања развалио је улазна врата. Дуго није излазио из куће. Ватрогасци су успели да смире ватру и тада су угледали на земљи повређеног, онесвешћеног Симу и поред њега малог пса.

Ватрогасац Сима се опоравио. Желео је што пре да се врати свом позиву јер је знао да у сваком тренутку неким може бити неопходна његова помоћ.

Причу нашег кућног пријатеља никада нећу моћи да заборавим. Она ме стално подсећа да свој живот треба да посветим добрим делима, као што то чини ватрогасац Сима.

Мој пријатељ ватрогасац

У Сали Ватрогасног дома Ватрогасног савеза Београда 14. јануара 2019. године обележен је Дан добровољних ватрогасаца. Том приликом додељене су и награде ученицима основних школа за ликовне и литерарне радове на тему „Мој пријатељ ватрогасац“. Ученик наше школе Душан Гагић, 5/6, освојио је прво место на Градском ватрогасном такмичењу за најбољи литерарни рад у категорији ученика од четвртог до осмог разреда.

Позови прави број

Волонтери Црвеног крста одржали су 7. децембра предавање и радионице за ученике 3/4, 3/5 и 3/6 на тему „Позиви хитним службама, породични план евакуације и комуникације“.

Трка за срећније детињство

Почетком октобра одржана је Трка за срећније детињство, коју традиционално организује Црвени крст Чукарице већ више од две деценије. Запажене резултате остварили су Милош Драгашевић, 2/1, Андреј Бркић, 5/6, Ана Нићифоровић, 2/6, Андреа Трпески, 2/3 и Сара Бањалић, 5/2. Честитамо!

Еколошки фестивал науке

Група ученика је 30. новембра са наставницама Сањом Томашевић и Душанком Карацић посетила Четврти еколошки фестивал науке који организује Хемијско-прехрамбена технолошка школа. Фестивал је одржан у Атријуму Дечјег културног центра. У инсталираној лабораторији изведени су различити експерименти, стваран колорит у боји јесени, добијен гас из балона од пене, истраживано место злочина, а ученици су могли и да се упознају са графеном – материјалом 21. века.

Музеј илузија

Ученици 3/4 и учитељица Снежана Ђорђевић искористили су један новембарски дан да се упусте у свет изокренутих перспектива и преиспитивања чула у Музеју илузија у Нушићевој. Пажњу им је привукла соба са огледалима, каледоскоп, соба која мења перцепцију величине особе, Вортекс тунел, као и бројне дидактичко-логичке играчке и загонетке.

Гостовање у XIII београдској гимназији

Дана 4.10.2018.године, одазвали смо се на позив наших другара из XIII Београдске гимназије и провели интересантно преподне посматрајући моделе ћелија и ћелијских органела које су ученици ове гимназије правили од марципана, глине и картона. Наши ђаци су имали прилику не само да посматрају, већ и да учествују у различитим радионицама као што су изоловање ДНК, узимање брисева, посматрање ћелија под микроскопом. Гимназијалци су се потрудили и да нам направе квиз на крају сваке радионице. Лепо смо се дружили и много тога научили.

Посета Педагошком музеју

Ученици који похађају историјску секцију посетили су, у пратњи предметног наставника Весне Панић, Педагошки музеј у Београду 4. октобра. Посета је била садржајна и васпитно-корисна, вођење кроз поставку адекватно и веома професионално, а ученици су исказали неподељену радост због посете овој установи.

Дан ослобођења Жаркова у Првом светском рату

Дана 31.10.2018, у ОШ „Љуба Ненадовић” обележена је годишњица ослобођења Жаркова у Првом светском рату. На пригодној свечаности учествовали су и наши ђаци. Ученици 3/4 и 3/6 говорили су цитате из књиге „Српска војска у Великом рату 1914–1918“, Душана Бапца, а Милица Грубер, 8/4 отпевала је песму „Мој голубе”.

Светски дан детета

Ученици наше школе укључили су се у обележавање Светског дана детета, који су установиле Уједињене нације као дан када се скреће пажња на положај деце, обавезе друштва према деци и водеће проблеме. У организацији Града Београда одржана је свечана приредба 20. новембра. На свечаности су учествовали београдски гимназијалци и ученици наше школе. Изванредним наступом представили су нас Димитрије Николић, Јана Максимовић, Тамара Чолак, Симона Ђуровић, уз пратњу Јасне Жугић, наставнице музичког. Честитамо им на успешном наступу!

У Музеју науке и технике

Поводом обележавања Дана европске културне баштине, одељење 7/2, са одељењским старешином Јеленом Бигом, посетило је сталну поставку Музеја науке и технике 18. септембра. Ученици седмог разреда, из предмета Техничко и информатичко образовање, уче о машинама и њиховом развоју, тако да се поставка изложбе уклопила у наставни програм.

Ноћ позоришта

Поводом манифестације Ноћ позоришта у Културном центру Чукарица, ученици петог и шестог разреда одгледали су 17. новембра две представе – „Мушки дневник“, по мотивима истоименог тинејџерског романа Душана Пејчића, и „Како су постале ружне речи“, по тексту Душка Радовића. Обе представе извели су млади глумци ансамбла „Бис“, међу којима су били и наши ученици. Атмосфера у публици била је испуњена подршком за младе глумце, а ученици су се из позоришта вратили пуни утисака које су наставили да препричавају у наредним данима.

Млади амбасадори читања

И ове школске године Клуб читалаца активно ради под менторством Александра Губаша, промотера књижевности за децу и младе и аутора блога Књигоскоп. Резултат полугодишњег рада клуба је 3. број билтена „Читалачке авантуре“, чији су аутори наши ученици. Из билтена издвајамо:

НАША САЈАМСКА АВАНТУРА

Ове године били смо на Сајму књига са школском библиотеком. Највише времена провели смо у Хали 1. Први штанд на коме смо се задржали био је штанд „Пчелице“, а затим смо обишли штандове „Вулкана“, „Одисеје“, „Darkwooda“, а посетили смо и е-учионицу Издавачке куће „Клет“. Највише времена провели смо на штанду „Одисеје“, где је мађарски писац Иштван Лакатош потписивао своје књиге. Неколико дана пре дружења са Лакатошем, припремили смо се за посету слушајући о његовој новој књизи „Ракун који је хтео да опере цео свет“. Одушевило нас је како Лакатош

црта и колико различитих оловака користи. Он не зна српски језик и дошао је са преводиоцем, али се потрудио да тачно напише свачије име на посвети. На штанду смо се сликали и с Николом Теслом, Емом и ракуном, ликовима из његове књиге. Ево шта су неки од нас рекли о посети Сајму:

Ана - Било ми је лепо и занимљиво на Сајму. Исидора - На Сајму ми се највише допало то што је било занимљивих и разноврсних књига. Вукашин - Највише ми се свидео „Одисејин“ штанд. Дао сам и изјаву за емисију „Кутак за родитеље“ јер сам први читалац Лакатошеве књиге из наше школе. Имао сам малу трему пред почетак. Матеја - Било ми је лепо на Сајму, највише књига сам купио на штанду „Одисеје“ и већину сам прочитао. Стефан - Било ми је лепо на Сајму зато што сам био у добром друштву. Лана - Допало ми се зато што ми је ракун четкао косу. Андрија - Лепо сам се провео на Сајму. Највише књига сам купио на штанду „Darkwooda“ и све сам прочитао.

Одељење 5/4

Резултати анкете о читалачким навикама наших ученика

Ове зиме урадили смо малу анкету, коју су попунила 32 ученика наше школе. Ево шта су нам они одговорили...

Где највише воле да читају

Скоро сви су одговорили да најрадије читају код куће, а поготово у својој соби, у кревету. Неколицини је било свеједно где читају, а један одговор је гласио „на плажи“.

Шта још воле да читају осим романа

Деца из наше школе врло радо читају и песме (тако се изјаснила четвртина анкетираних), а прилично су популарне и збирке вицева. Многи воле и приповетке, приче и часописе, а понеко радо чита и стрипове и бајке.

Читалачки планови преко распуста

Показало се да су овог зимског распуста посебно популарне књиге „Избирачица“ Косте Трифковића и

приручник „Како да преживиш ако си девојчица“ (Креативни центар).

Омиљени мушки књижевни ликови

Помало неочекивано, овде су тријумфовали класици, па су се као убедљиво најпопуларнији показали Робинзон Крусо, Том Сојер и Шерлок Холмс.

Омиљени женски књижевни ликови

За разлику од ситуације с мушким ликовима, овде је била много шаренија ситуација и једини женски лик који је поменут више него једном била је бакица Ема из романа Игора Коларова „Аги и Ема“.

Омиљени књижевни негативац

И овде је било доста шарено, а победио је Моријарти, зли противник Шерлока Холмса.

Омиљени авантуристички роман

То су класици „Робинзон Крусо“, „Доживљаји Тома Сојера“ и „20.000

миља под морем“.

Омиљени комични роман

Победио је популарни роман Јасминке Петровић „Ово је најстрашнији дан у мом животу“.

Омиљени озбиљни роман

У овој категорији је победник „Ми деца са станице 300“ Кристијане Ф.

Омиљени књижевни жанр

Међу ученицима наше школе најпопуларнији су комични романи, а у стопу их прате авантуристички. На трећем месту су љубавни романи.

Омиљени писац

Занимљиво, овде прво место деле класични писац Жил Верн и Стивен Кинг, мајстор савременог хорора. Осим њих, истичу се Десанка Максимовић, Јасминка Петровић и Џон Грин.

Читалачка значка

На иницијативу и уз подршку КЦ Чукарица, од ове школске године, основци са наше општине укључени су у пројекат „Читалачка значка“, чији је циљ развијање опште писмености кроз неговање културе читања и језичког изражавања. Учешће у пројекту подразумева да ученици у току године воде читалачки дневник о четири књиге које су прочитали са препорученог списка за сваки узраст.

Последњих дана марта ученици доносе своје читалачке дневнике, припремамо их и шаљемо предлоге за учешће у радионици са књижевним критичарима и члановима комисије која ће наградити најбоље. Похваљујемо ученике млађих разреда који су се у великом броју укључили у пројекат!

Наши дародавци

Од јуна 2018. до априла 2019. добили смо велики број књига на поклон. Захваљујемо нашим дародавцима - садашњим и бившим ученицима: Ани Андоновић, Софији и Новаци Јанковићу, Лазару Звирблису, Сунчици Филиповић, Вукашину Чордару, Анђели и Нађи Несторовић, Рељи и Тари Биги, Војину Славковићу и Исидори Најдхефер, родитељима Јелени Бјелајац и Ренату Петровићу, наставнику Дејану Будимиру, као и Педагошком музеју, Креативном центру и Књигоскопу.

Сунчица Филиповић, 5/4

Катарина
Маричић, 8/1

За чистоту језика

Наша школа је ове године учествовала у међушколском пројекту „За чистоту језика“ који се спроводи с циљем неговања матерњег језика у говорном, писаном и електронском виду. Повод за почетак пројекта у нашој школи било је обележавање Међународног дана матерњег језика. Тада смо поставили изложбу карикатура Бојана Јокановића „Сизиф у борби за правопис и чистоту језика“. Одједи изложбе показују да је била веома успешна. Ученици су са

радошћу и знатижељом обилазили поставку, делили утиске, препознавали своје правописне недоумице. Карикатура, као изражајно средство, била је добро полазиште за превазилажење одбојности коју ученици, понекад, имају према правописним правилима са којима се сусрећу на часовима. У другој фази пројекта настала је креативна збирка ученичких радова на тему „Наш језик није карикатура“. Збирка садржи карикатуре, стрипове, илустрације, презентације, драмске приказе, видео-клипове, плакате и друге продукте рада приказане у одговарајућим веб-алатима.

Песнички сусрети

У сарадњи са Пријатељима деце Чукарице организовано је Општинско такмичење „Песички сусрети деце и младих Чукарице“. Избор песама које су прошле селекцију на нивоу школе (5 песама млађих и пет песама старијих ученика), припремљене и послате за такмичење можете прочитати на страни 16.

Читај гласно да те чујем јасно!

Поводом акције „Читај гласно“, на подстицај Друштва школских библиотекара, и обележавања Националног дана књиге, у библиотеци је 28.2. организован час читања наглас са одељењем 2/1. Под осмишљеним школским слоганом „Читај гласно да те чујем јасно“, читали смо бајку „Шаренорепа“ Гроздане Олујић. Кроз читање и тумачење прочитаног остварили смо везу између квалитета читања и разумевања прочитаног, истакли кључне чиниоце интерпретације дела, повезивали дело са ученичким читалачким искуством, увидели значај сарадничког односа и поштовања саговорника. Као посебну вредност истичемо избор дела Гроздане Олујић (1934–2019), која има верну публику међу нашим школским читаоцима.

Лето без бриге, проведи крај књиге

Друштво школских библиотекара Србије расписало је у мају 2018. Литерарни конкурс под називом „Лето без бриге проведи крај књиге“ са темом „Поруку из романа делим са вама“. Пристигло је 113 радова у три категорије, а рад ученика Алексе Петровића, 7/3 награђен је трећим местом.

„Дечаки“, Лујза Меј Алкот

Упознају вас са једном не толико популарном књигом, али свакако је одлична и једна је од најбољих књига које сам икада прочитао. Радња се одиграва у „Гнезду“ – упоришту за сиромашне, напуштене и несташне дечаке у којем се нађе и понека девојчица. Кроз игру, авантуру, учење и живот са добром мајком, госпођом Бер, и њеним вредним мужем, господином Бером, они одрастају. Биће емотивних тренутака, пријатељства, досаде, тражења, кажњавања, проблема са новцем, свечаности. Кроз практичне примере деца се уче тајнама живота – тајнама које им добри брачни пар Бер тако радо, тачно, једноставно и занимљиво открива.

Мислим да је порука овог романа да увек има наде за свакога, без обзира на то колико му је тешка тренутна животна ситуација. Кроз лик Дена ауторка нам показује да чак и неко ко је био непристојни простак са улице, може потпуно да се промени у друштву добрих и брижних људи. Нет представља дечака који стварно воли нечим да се бави и добар је у томе (у овом случају свирање виолине), али је тај његов таленат

био доста спутавао од стране строгог оца. Међутим, када је дошао у „Гнездо“ и почео истински да се осећа слободно и као код куће, његов таленат је потпуно процветао. Тада је, захваљујући њему, почео да добија и практичне користи, осим велике страсти: другови су га више поштовали, а он је одлично зарађивао.

Поука је да је битно да истински волиш нечим да се бавиш, и када то радиш без притиска, свакако ће ти донети неку корист. Ипак, Нет је имао једну велику ману: склоност ка лажима, често безазленим, али ипак лажима. Господин Бер је успео да помогне Нету да савлада ту своју ману. И ми треба да радимо на исправљању својих мана, тако ће дружење са нама постати пријатније. Навешћу још једну ситуацију, када је једном дечаку, Тому, украден новац, а сви су сумњали на Нету, пошто је једино њему Том показао где ће га оставити. Тада већ препорођени Ден намерно је лагао, рекавши да је он украо новац, да би сачувао Нету углед у друштву. Цела ствар је решена, испоставило се да Нет заиста није лопов, и сви су били задовољни Деновим поступком. Ауторка нам овом ситуацијом поручује да морамо некад себе жртвовати да бисмо помогли добром пријатељу.

Ево зашто је ово, између осталог, тако добра књига: родитељи треба да је прочитају како би научили да што боље одгајају своју децу, а деца треба да је прочитају зато што дефинитивно у неком од ових ликова могу пронаћи себе, могу се упознати са ситуацијама у којима се свакодневно налазе, из угла друге деце.

Алекса Петровић, 7/3

Конкурс „Читам, па шта“

Стручни жири Библиотеке града Београда одабрао је најуспешније приказе прочитаних књига из првог круга такмичења у оквиру пројекта „Читам, па шта“. Лена Ђорђевић (2/1), Лара Лукић (4/5) и Лена Лазовић (5/6) пласирале су се на следећи ниво такмичења.

„Ја и моја сестра Клара“, Димитар Инкиов

Дечак има сестру Клару коју воли највише на свету. Они праве разне договорштине, уче да пливају у кади, такмиче се у једењу јабука и боје јазавичара Шнуфија у црну и плаву боју. Смешно ми је што су толико пута пробали торту да су је целу појели и остао је само шлаг. Чак су поплавили и кућу, када су пливали у кади, а пливали су и мачак Казимир и пас Шнуфи. Правили су се да су духови и стављали чаршафе на главу, а када су их родитељи видели, много су се смејали. Родитељи их некада казне, а некада се смеју њиховим поступцима. Клара је радознала девојчица која помаже свом млађем брату у разним несташлукима. Дечак је добар према својој сестри и слуша је. Волела бих да учествујем у њиховој авантури када су маскирали дечака у Кинеза, јер су га бојили жутом бојом од скуваног лука. Препоручила бих вам ову књигу зато што ћете се пуно смејати и желећете да учествујете у њиховим договорштинама. Надам се да се нећете бринути да ли ће пасти са чаршафима на глави!

Лена Ђорђевић 2/1

Новинарска секција вам препоручује (за старији узраст)

Филмови и серије

1. „Сумрак сага“ (2008) – драма, фантастика, љубавни
2. „Момцима које сам волела“ (2018) – драма, љубавни
3. „Штанд за пољупце“ (2018) – комедија, љубавни
4. „Све, баш све“ (2017) – драма, љубавни
5. „Поноћно сунце“ (2018) – драма, љубавни
6. „Док нисам срела тебе“ (2016) – драма, љубавни
7. „Пет стопа удаљени“ (2019) – драма, љубавни
8. „Чудо“ (2017) – драма, породични
9. „Драги Џоне“ (2010) – драма, љубавни, ратни
10. „Бележница“ (2004) – драма, љубавни
11. „Градови од папира“ (2015) – комедија, драма, мистерија
12. „Савршени странац“ (2017) – комедија
13. „Сто 19“ (2017) – комедија, љубавни
14. „10 ствари или мање“ (2006) – комедија, драма
15. „Савршен тоналитет“ (2012) – комедија, мјузикл
16. „Ла ла ленд“ (2016) – комедија,

драма, мјузикл

17. „Мама Миа“ (2008) – комедија, мјузикл, љубавни
18. „Лед“ (2018) – драма
19. „Чудесни живот Амелије Пулен“ (2001) – комедија, авантура
20. „Нарнија“ (2005) – фантастика, авантуристички
21. „Ривердејл“ (2016) – драма, мистерија, злочин
22. „Трчара“ (2006) – драма, љуб.
23. „Познати у љубави“ (2016) – драма, љубавни

Књиге

1. „Та мржња коју сејеш“, Енци Томас
2. „Ми деца са станице Зоо“, Кристијана Ф.
3. „Збогом мојих петнаест година“, Клод Кампањ
4. „Док нисам срела тебе“, Џоџо Мојес
5. „Криве су звезде“, Џон Грин
6. „Лето када сам научила да летим“, Јасминка Петровић
7. „Луткалина“, Вула Мастори
8. „Мушки дневник“, Душан Пејчић
9. „Момцима које сам волела“, Џени Хан
10. „Једна ћушка, један пољупчић“, Аргиро Кокорели
11. „Роман у мојој глави“, Соња Ћирић
12. „Тајна“, Ронда Берн

Робинзонијада

Тако ми и треба! Лепо ми је говорио брат: „Мали, пази шта желиш, може да ти се оствари!“ Реших летос да прочитам лектуру и, ко за ђавола, ухватим се за „Робинзона Крусоа“.

Читам, примим се и почнем да размишљаам како бих ја ово, како бих ја оно да сам на пустом острву. Некако ми је Робинзон био смотан. Све бих ја то боље, брже, спретније. А лепо ми је говорио брат. Не лези враже, одох са својима на море, на острво Тасос. Није пусто као у књизи, али је острво. Једног дана, на плажи, наиђе бродођ. Рече водич да вози децу на неко мало острво у близини. Вау, помислих, то

је то! Пусто острво, оствариће ми се жеља. Укрцах се са још неколико дечака и девојчица и отпловисмо. Успут нам је водич досађивао, те острво је овакво, те видећете ово, оно. Кога још то занима? Стигосмо. Истрчао сам као метак и без размишљања кренуо да нађем пећину где бих могао да преспавам. Ја - Робинзон. И, наравно, убрзо сам се изгубио. Свуд око мене шума, дрвеће. Свуда нешто шушти, неки чудни звуци... комарци. Дај за почетак да се јавим другарима из школе преко вибера... 'оћеш, нема интернета! Нема везе, позваћу Стралета. Аха, нема ни домета! Прво разочарање. Ништа, пар селфија за успомену. Шетам по острву, сам, кад би се бар неко појавио. Могао бих и нешто да поједем. Рибу не волим,

а ни поврће код куће не једем радо. Ау, кад бих нашао дрво са банама! Поче да пада мрак. Нисам нашао ни хране, ни воде, а већ гладан и жедан. Шћућурих се под једно дрво. Није да нисам покушао да се попнем уз њега попут Моглија, али нисам успео. Лош сам ја Робинзон.

Пробудило ме сунце. Сад се бар види на коју страну да кренем. Нешто ми географија и није ишла од руке. Боље да останем где сам. Наћи ће они мене ако ја не могу њих. Уто чух глас родитеља! Неславно се завршило моје робинзовање. А лепо ми је брат говорио.

Опет ме сунце буди. Шта је сад ово? Моша! Све сам сањао. За сваки случај, погледах у телефон. Нема селфија!

Матеја Витковић, 5/4

Један дан са Миком Аласом

Ове године је сто педесет година од рођења Мике Аласа (Михајла Петровића Аласа). Био је познати српски математичар и страствени риболовац. Када бих се вратио кроз време, волео бих да га упознам.

Замишљаам да седим у школској клупи са Миком Аласом. Радимо веома тешке задатке из математике, па га питам да ми помогне. Мика ми је врло једноставно објаснио, а после тога је почео да ми објашњава како те задатке могу да употребим у свакодневном животу. После школе позвао ме је код себе. Када смо дошли код њега, дивили смо се погледу на две реке. Питао сам га да одемо на пецање, а он је радосно пристао, јер му је пецање хоби. Када смо забацили удице, Мика је одмах знао која се риба ухватила и каква је. Тај насмејани дечак ни не слуги да ће једнога дана постати најбољи пецарош на свету, отићи на Северни

Емилија Милошевић, 4/4

Конкурс „Читам па шта“

Лена Лазовић, 5/6

пол, да ће печати на леду и о томе написати књигу. Тако је и добио надимак Алас. После пецања смо се играли рата. У тој игри дечак Мика измишљао је неке справице за шифровање, а није ни помишљао да ће једнога дана заиста и бити војник, а и да ће измишљати компликоване системе за шифровање, засноване на математици.

Пробудио сам се из света маште и данаведеног са једним од најбрилијантнијих умова Србије. Било је веома забавно маштати да се дружим са генијалним Аласом када је био, као и ја, десетогодишњи дечак.,

Димитрије Суботић, 4/2

Лако је кад имаш брата

Никола Стевановић, ученик 1/6, донео је у школску библиотеку приказ прве прочитане књиге коју је позајмио. Леп рукопис, добра реченица и јасна мисао красе овај одличан првачки рад. Никола нам је рекао да му је у писању састава помогао старији брат Лазар, ученик петог разреда. Браво за друга члана и његовог старијег брата!

Ја сам читао књигу „Александар Македонски“. У тој књизи ради се о Александровим пустоловинама. Највише ми се свидело када су Александар и његова војска прешли Нил. Било ми је много жао када су умирали главни ликови. Порука ове приче је да мораш бити спреман на поразе и губитке када освајаш свет. Препоручио бих ову књигу друговима јер се пуно учи о историји.

Никола Стевановић, 1/6

8/1 Одељењски старешина - Душанка Караџић

1. Вукмировић Михајло	15. Менковић Лука
2. Гајић Андријана	16. Милић Лара
3. Гостојић Никола	17. Миљановић Катарина
4. Грабеж Лука	18. Митровић Милица
5. Илић Растко	19. Олујић Матеја
6. Јаковљевић Николина	20. Петровић Игор
7. Јашари Абдула	21. Радовановић Нађа
8. Јефтић Јована	22. Радосављевић Анђела
9. Јокић Радмила	23. Репић Тамара
10. Јокић Тара	24. Стаменковић Тамара
11. Маринковић Катарина	25. Станић Димитрије
12. Маричић Ана Марија	
13. Маричић Катарина	
14. Марковић Михајло	

8/2 Одељењски старешина - Бобан Поповић

1. Атанасијевић Вук	17. Милосављевић Марија
2. Аџић Ана	18. Митић Марко
3. Будимац Лука	19. Мишић Марко
4. Вукајловић Вук	20. Орландић Бранко
5. Голубовић Марко	21. Орландић Анђела
6. Дебељевић Јелена	22. Павић Андрија
7. Ђурђевић Анастасија	23. Планић Тијана
8. Ђурђевић Теодора	24. Радуловић Николина
9. Зоговић Мирослав	25. Ристановић Војин
10. Келечевић Марко	26. Спасеновић Ања
11. Коћало Михаило	27. Стојановић Огњен
12. Маринковић Војин	28. Томић Емилија
13. Маринковић Милица	29. Чолић Ана
14. Марковић Вук	
15. Миладиновић Сава	
16. Миладиновић Алекса	

8/3 Одељењски старешина - Биљана Ристић

1. Анђелковић Тијана	18. Пантовић Невена
2. Борковић Михајло	19. Петровић Јана
3. Вукановић Никола	20. Петровић Јована
4. Грубић Андреј	21. Радовановић Марко
5. Грујић Јана	22. Радовановић Неда
6. Грујић Ката	23. Станковић Лука
7. Делија Лука	24. Станчевић Петар
8. Ђорђевић Анђела	25. Тмушић Магдалина
9. Живановић Анђелија	26. Чејовић Угљеша
10. Лазовић Теодора	27. Шеха Матеја
11. Лаловић Мила	28. Шћекић Милован
12. Мајсторовић Вук	
13. Марковић Анђелија	
14. Мијаиловић Миња	
15. Миловић Катарина	
16. Николић Павле	
17. Пантелић Јања	

8/4 Одељењски старешина - Илинка Милетић

1. Аничии Ирина	15. Марковић Немања
2. Вељковић Душан	16. Милин Вељко
3. Влајић Марија	17. Милићевић Никола
4. Вујичић Лука	18. Мирковић Соња
5. Грубер Милица	19. Недић Борис
6. Грубор Никола	20. Околић Немања
7. Девии Ања	21. Павловић Лазар
8. Достанић Немања	22. Радановић Ива
9. Ђурђевић Елена	23. Стевановић Милош
10. Јовановић Стефан	24. Стефановић Филип
11. Костадиновић Лазар	25. Стојковић Марко
12. Кривокућа Тијана	26. Ћебић Александра
13. Лазић Нина	27. Филиповић Милица
14. Маљковић Софија	28. Шолић Богдан

8/5 Одељењски старешина - Слобода Цуровић

1. Арамбашић Исидора	17. Одабашић Тијана
2. Батинић Алекса	18. Пантелић Јован
3. Батинић Огњен	19. Пантић Павле
4. Бојовић Марија	20. Радојевић Милош
5. Васић Наталија	21. Радосављевић Вук
6. Велимировић Софија	22. Рукавина Стефан
7. Ђорђевић Јана	23. Савић Вања
8. Ђорђевић Жељко	24. Спасеновић Кристина
9. Живковић Данило	25. Спасојевић Ива
10. Зрнић Марко	26. Стикић Милица
11. Јаковљевић Михаило	27. Ђоровић Душан
12. Јовановић Ана	28. Чолак Тамара
13. Малинић Лола	
14. Митровић Елена	
15. Настић Филип	
16. Николић Ивана	

8/6 Одељењски старешина - Бранка Брадић

1. Алексић Марија	18. Петровић Јован
2. Вулетић Вељко	19. Петровић Исидора
3. Деспинић Лука	20. Радуловић Нина
4. Димић Лара	21. Рајић Ана
5. Ђурић Јован	22. Ралетић Марко
6. Живић Марта	23. Рутаљ Душан
7. Ивановић Бранислав	24. Словић Мирјана
8. Јанковић Софија	25. Смиљић Анђела
9. Карановић Божо	26. Сокољански Никола
10. Ковачевић Вера	27. Станишић Калина
11. Костадинов Јована	28. Тркуља Андреа
12. Лазовић Анита	29. Цветковић Екатарина
13. Марковић Данијела	Ина
14. Матијаш Марина	30. Шекуларац Алекса
15. Мехић Нина	
16. Милановић Сташа	
17. Нишавић Ања	

Ђаци прваци

И овог септембра, са радошћу смо дочекали нову генерацију првака, као и њихове родитеље, баке, деке. Не скривајући узбуђење, наши најмлађи ђаци присуствовали су приредби коју су за њих припремили бивши ученици четвртог разреда. Уз рецитовање и плесне тачке старијих другара, првацима су почетак успешног и безбрижног школовања пожелеле Јелена Воларов, директорка школе, и њихове будуће учитељице. Затим су ђаци заузели места у учионицама које тек чекају да постану позорница за незаборавне згоде и најлепше успомене. Кроз први разред ученике ће водити и храбрити учитељице: Мирјана Стојковић (1/1), Аленка Пантић (1/2), Љиљана Јовановић (1/3), Мила Живић (1/4), Јована Асиповић (1/5) и Дајана Аћимовић (1/6).

Поподне у Крстићу

Посета предшколаца чукаричких вртића и њихових родитеља ове године је протекла у великом броју интересантних активности. Посету су организовале учитељице четвртог разреда - Александра Ђорђевић, Данијела Ковачић, Марија Рудеж Јањушевић, Ивана Турчић, Татјана Мирковић Миљевић и Драгана Огњеновић. У организацији су им помогле Маријана Јовић Лучић, Весна Гошковић, Симонида Ђорђевић, Василија Јовановић, Јасна Жугић, Теодора Ћулибрк, Марина Милетић и Мирјана Костић. Будући прваци имали су прилику да обиђу школски базен, окушају се на спортском полигону, праве обележиваче за књиге и разговарају о омиљеним књигама, уче о деčјим правима, илуструју, погледају програм припремљен за њих у Свечаној сали школе и изводе експерименте. У склопу промотивних активности у вези са уписом, будуће учитељице првака обишле су неке од предшколских установа са територије Чукарице.

Ђорђе Крстић

Кад на чело ставим прстић:
Јаслице ил' вртић,
предшколско ил' „Ђорђе
Крстић“?

У школи су лепши дани,
хвала нашој Гордани!

Кад на срце ставим прстић,
побеђује „Ђорђе Крстић“!

Теодора Шујак, 4/1

Шта је мени најважније

Једног дана сам прелепу девојчицу видео.
Еlegantно изгледа, баш сам се постидео.
Ледено срце ми се топи када ми се насмеје.
Ех, кад би ми пришла, да ми срце греје.
Највише бих волео да је отпратим до куће,
А шта имам да јој кажем, она тада чуће!

Она има браон косу и браон очи. Глас јој
је попут анђела. Нижа је од мене. Када
изађемо напоље, она се игра са другарицама.
Нећу да вам кажем њено име, погледајте боље!

Лазар Млађеновић, 3/6

Зимски доживљај из школског живота

Код нас, у школи, догоди се много различитих несташлука. Они су постали саставни део свакодневног школског живота.

Пре неки дан пао је први снег. Обрадовао нас је, али је био мокар, па се брзо истопио и нестало. Ја једва, телефоном, убедих укућане да се после наставе мало поиграм у школском дворишту. Како сам ишла у преподневну смену, дозволише ми, али кратко. Са другарима изјурих одмах напоље. Снега мало, више воде и блата. Скупљамо га по паркираним возилима, грудвамо се. Зачас ми је мокра коса, рукави, ципеле и ноге. Биће грдње, али игри никад краја. Код куће брука! „Зар ниси прерасла овакав неред?“, чуди се бака. Дођоше са посла и моји родитељи. Морам да радим домаћи. Отварам ранац, вадим свеске и остајем запањена. Све мокро! Неко ми је убацио прљаву грудву снега која се отопила. Све књиге и свеске, ношене тог дана, скоро уништена. Настала је права збрка. Звоне питања: ко, када, где си га спустила? Мама вади све, пере ранац, бришемо књиге, свеске, прибор. Папир згужван, замазан, натопљен. Нешто пегламо млаком пеглом. Тата доноси резервне свеске. Понеку књигу морамо купити поново. За сада листове одвајамо, пресујемо, па сушимо на радијаторима. Сто препун несређеног прибора. Сестра ме теши: „Погледај, ову књигу ћемо спасти!“

Кад сам се мало смирила, почела сам да размишљам о свему. Ко ми је урадио ову глупост? Баш нико из мог одељења, убеђена сам. До данас нисам сазнала ко је био у стању да ме тако растужи. Сигурно није намерно. Тај снег у ранцу био је само лоша шала.

Ксенија Зечевић, 4/2

Путовање кроз Земљу чуда

Увече, пред спавање, често размишљам о чудима и необичним стварима које ме окружују. Једне вечери, чуда ми нису излазила из главе. Капци су ми се склапали, сан се приближавао.

Са својим другом Петром ушетао сам у собу у којој је било пуно врата. У свакој брави се налазио по један кључ. Знао сам да се иза њих скрива нека тајанствена авантура. Моја радозналост је била све већа. Ухватио сам Петра за руку и повукао га. Он се уплашио и говорио ми да се сетим шта су нас родитељи учили, да не идемо далеко од куће и да не прихватамо непознате ствари. Био сам упоран и убедио га да нико неће сазнати где смо били, јер ћемо заједно чувати тајну и вратити се кући на време. Говорио сам му да смо храбри и сналажљиви дечаци, да можемо савладати све неприлике. Отворили смо прва врата и видели најчуднији фудбал на свету. Играли су га аутомобили, а лопта је била огромна. Гледали смо забавну утакмицу, навијали, учили нова фудбалска правила и упознали много дечака. Пожурили смо до других врата, нисмо могли да дочекамо да видимо шта нас тамо чека. Ту се крио свет игрица. Оне су се неизмерно допале мом другу

Петру. Све игрице на једном месту! Безбедне и сигурне, а могле су да се играју без ограничења. Остало је још врата са изненађењима, радознало смо кренули даље. Иза следећих врата били су познати писци и песници. Упознали смо Вука Стефановића Караџића, смејали се са Браниславом Нушићем... Потрчали смо до следећих врата и ушетали у свет непознатих спортова. Најнеобичнија је била соба пуна играчака. Петар и ја смо се најдуже задржали у њој. Хтели смо све да понесемо нашим другарима и проведемо у игрању са њима неколико месеци, до завршетка четвртог разреда. Испланирали смо да их после оставимо новим ђацима-малцима који ће доћи код наше учитељице. Нисмо заобишли ни собу пуну слаткиша. Пробали смо слану чоколаду, укусне бомбоне од броколија и карфиола... Забавно је било и у свету сокова, воћа, филмова и цртаћа. Пронашао сам и оно што сам одувек желео да посетим. Био сам у Коралову, правио и пробао Кебине пљеске. Сунђер Боб, Петар и ја смо се одлично провели на дну мора.

Отворили смо и последња врата и угледали чудовиште. Било је огромно и страшно. Тако сам га и замишљао док

Вук Аџић, 5/4

сам поспан склапао очи. Схватио сам да ипак нисам довољно храбар да му се супротставим. Онда сам се тргао и чуо маму која ме је звала на доручак. Ослободио сам се чудовишта, али се надам да ћу поново отићи у Земљу чуда.

Никола Стефановић, 4/3

Једно моје човештво

Највише волим да играм фудбал. Још се радујем сваком тренингу. Тада слушамо тренера и постајемо тим...

Наши тренинзи су под отвореним небом. Играмо фудбал по сунцу, ветру, киши. Како јесен долази, време је све лошије. Због кише, терен је пун воде. Тренинзи су све тежи. После једног тренинга, били смо сви мокри. Мој друг Паја није имао резервни доњи део тренерке. Било ми га је жао. Помислио сам да ће се прехладити. Отворио сам свој ранац и у њему нашао два доња дела. Одмах сам један део дао Паји.

Био сам веома срећан што сам му помогао. Уосталом, тако нас и тренер учи. Ми смо тим!

Максим Ђоровић, 3/5

Бебина играчка

Кад играчка није ту,
беба тада плаче.
Без играчке не може
да трчи и скаче.

Увече док спава,
грли је у сну,
плишана играчка
увек је уз њу.

И када неко
у госте дође,
беба поред њега
само прође.

У очима њеним
играчка блиста,
ниједна друга,
за њу није иста.

Увече док спава,
грли је у сну,
бебина играчка
увек је уз њу.

Лара Ђорђевић, 4/1

Мој старији брат

Мој старији брат
увек пази на сат.

Попуњен му сваки дан
и време за миран сан.

Дању увек заузет,
обавеза има пет.

Школа, тренинг, друштво, јело...
умарају његово тело.

Једва нађе за себе време
и нема места за друге теме.

Ања Марјановић, 2/3

Јесен

Јесен је жута,
помало љута,
не може се нигде
без капута.

А када ветар
почне да дува,
само ће капа
главу да сачува.

По лишћу опалом
улицом газим
и да не покиснем
добро пазим.

*Анђела Узелац, 2/3
(3. место)*

Стефанов жути јастук

Мој брат Стефан има јастук жути,
кад му га неко узме, одмах се наљути.

Понекад и заплаче, заболи га глава,
без јастука жутог не може да спава.

Он још дању спава и увек се дере
кад му мама јастук у машини пере.

Нестрпљиво чека док се јастук суши,
Нудимо му други – он запуши уши.

Кад кренемо негде, много смо се мучили,
да не носи јастук, док смо га научили.

Док је у вртићу, кад не гледа тата,
ја загрлим јастук – мирише на брата.

Душан Газић, 5/6

Бајке

Кад стане јава и почне сан,
у свету маште свиће дан.

У бајци често живи змај
који се брине за срећан крај.

Принц и принцеза, крилати коњ
и неки једнорог живе у њој.

Постоје многе прелепе бајке,
најлепше их причају мајке.

Вртови рајски, чудесне баште,
чаробне шуме као из маште.

Сара Вујић 6/4

Руке њене песме ми пишу

Беше то једног зимског дана,
снежног, без трунке сунчевог зрака.
У срцу моме само мени знана
једна се љубав јавила из мрака.

Љубав велика до звезда сјајних,
нестварна као неиспричана бајка,
препуна осмеха тајанствених бајних,
весела ко коло лепих девојака.

Њен додир нежни снове ми греје,
а руке њене песме ми пишу.
На љубав миришу цветне леје,
мисли ми благе тугу бришу.

Као месец звезду ил' бреза кишу,
птица небо, болесник наду,
ја волим нежно, природно и лако,
моме је срцу најлепше тако.

Елена Деспинић, 6/6 (3. место)

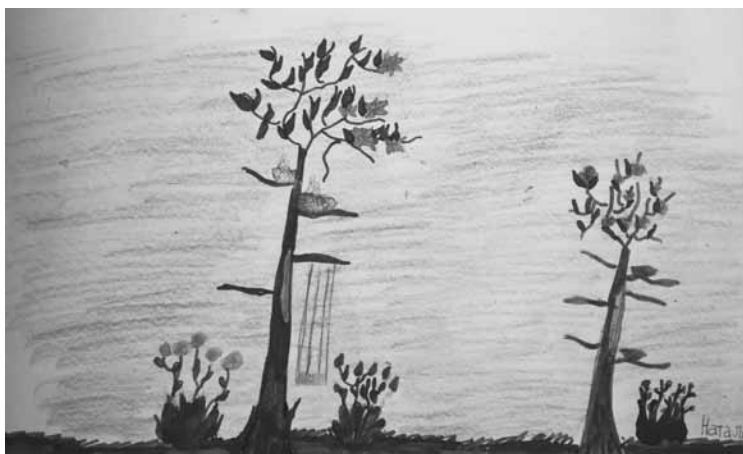
Осмех

Осмех понеси,
осмех подели,
људе и природу
ти развесели.
Лептиру и цвету
ти га подари,
па ће видети
његове чари.

Осмех је битан,
осмех је важан.
Утисак његов
увек је снажан.
Он брише сузе,
брише и тугу,
ведри облаке
и ствара дугу.

Зато, кад у овај
луди свет кренеш,
и почне киша
и ветар да шиба,
ни због крупних
ствари,
ни због ситница,
никада не скидај
осмех са лица.

Теодора Влајић, 6/5

Наталија Крстић, 1/6

Моја мајка

Љубав за све нас најважнија је тема.
У љубави је спас, без ње среће нема.

Све љубави су лепе, често су много снажне.
Понекад чак и следе, ал' увек су веома важне.

Најснажнија је мајчина љубав,
од зла ме чува та љубав права.

Мајка је јунак у свакој бајци,
Њена топлина је без заборава.

Љубав моје мајке искрена је и трајна,
она је као најлепша бајка и као сунце је сјајна.

Слободан Јаворић, 6/6

Смешна песма

Мојој драгој мами
друга сам по реду.
Сви ме много воле
јер личим на деду.

У кући сам закон,
сви су ми по вољи.
Знам и да закмечим
да буду још бољи.

Кућу сам прерасла,
школу ја сад желим.
Сусрету са друштвом
сада се веселим.

Ал' већ у почетку
настале невоље,
хоћу кући баки,
са њом је најбоље.

Сада сам одрасла,
са свима се дружим.
Кад слаткише имам,
другове послужим.

Школу своју сада
неизмерно волим,
до сутрашњег дана
минуте ја бројим.

Елена Ђорђевић, 3/4

Моја породична кућа

Пожелите ли ви некад да вам кућа исприча далеку прошлост, историју Србије за време Турака? Све вас позивам у Куршумлију, родно место мога деке. Можда ће вам бити заморно ако кренемо пешке, и, како сељани воле да кажу, да се пробијемо козјом стазом на пропланак где се кућа налази. Верујте, нећете се покајати, јер ће вас у дворишту дочекати бака са слатком од шумских јагода из оближње шуме и хладном водом из бунара који је иза куће.

Док се служимо слатком, сешћемо испод винове лозе, коју је дека посадио и уздигао преко црвеног крова, некада прекривеног старом ћерамидом, а данас бордо црепом, који је наслан на тешким гредама од старог храста. Биће нам пријатно док седимо у хладу лозовог лишћа на клупама буковог дрвета, које су прекривене јастучићима извезеним мотивима цвећа. Поглед ће нам летети ка високим зеленим крошњама ораха, шљива и белим цветовима трешања које су у шљивику одвојене редом сивкасте тарабе. Док седимо у авлији, кроз прозор правоугаоног облика са малим стаклима и прелакираним дрвеним оквиром, види се стари радио који је смештен на полици, високо од пода да га деца не би дирала. Полица је добро причвршћена на белом окреченом зиду пуном неравнина јер је

кућа направљена од мешавине блата, воде, плеве и суве сламе. Поред полице виси стари сат, који бака навија сваког јутра. Централни део трпезарије заузима велики трпезаријски-гостињски сто. Око њега се окупљамо не само због укусних бакиних јела, већ и да бисмо слушали декине приче из прошлости. С друге стране налази се шпорет „смедеревац“ уз који су сложени трупчићи за огрев. Поред шпорета смештен је бели креденац из кога се, кроз стаклени део, назирју филцани, тањир и лончићи поређани на хекланим шустиклама, док су две фиоке у доњем делу креденца, препуне прибора за јело. Кућни под је некада био земљан и доста нераван, па су се подметале гредице, да би велики храстов кревет стајао равно. Сада је земљани под преливен бетоном. Лево од трпезаријског стола, високи басамак дели спаваћу собу од трпезарије и кухиње. Кроз бела изрезбарена врата, која у горњем делу имају стаклени прозор, улазе зраци сунца. Иза њих, у спаваћој соби, налази се дрвени чивилук на коме виси бакин вунени прслук, декин гуњ, шајкача и стари немачки двоглед којим дека из дворишта посматра обронке планина. Одмах до чивилука налази се и велики ормар, увек закључан са својим тајнама и још недокучив за нас децу. У зимском

периоду са њега се шире мириси жутих дуња поређаних на врху ормара. Велики брачни кревет и два велика перјана јастука покривени су ланеним везеним чаршафом. Сва четири зида у соби су препуна слика које причају приче наших предака. Црно-беле фотографије смештене су у рамове и заштићене од зуба времена. У најудаљенијем углу собе, смештена је бакина шиваћа машина која се покреће округлим точком и прецизним покретима стопала на правоугаоној плочи. Стара кројачка машина закрпила је и поправила многе рупе и расцепе, продужила и скратила много капута и панталона. Често чујем уједначен звук ове кројачке машине када ме дека поведе у подрум куће, у који се улази са вањске стране, да узмемо теглу ајвара или флашу парадајз-сока које су уредно поређане на дрвеним полицама дуж читавог подрума. Преко пута полица смештена су дрвена бурад са исцртаним мотивима воћа, пуна ракије коју дека пече сваке позне јесени. Постоји једно буре које је запечаћено и отвара се само за одређене свечане прилике. Дека и бака су га отворили за госте када сам се ја родила.

Добро дошли у родну кућу мог деке и његових предака!

Јагода Томић, 72

Моји преци

Моји преци доселили су се у Поморавље из јужне Македоније. Када су Турци надирали на Балкан, православни народи селили су се на север. Тада су се и моји преци населили у поморавски крај. Људи који су живели у њиховој близини назвали су их Солунци, по граду из чије су се околине доселили. Солунци су поштовали Светог Димитрија, заштитника града Солуна, кога и данас већина потомака слави као крсну славу. У даљој прошлости моји преци су се, углавном, бавили пољопривредом и сточарством и делили су тешку судбину нашег народа. Моја породица памти мог чукундеду Илију који је као учесник балканских ратова изгубио ногу у бици на Брегалници у Другом балканском рату, када се наш народ борио против Бугара за ослобођење јужних делова наше земље. Илија је доживео дубоку старост, али његов брат Душан је као српски војник умро од тифуса у Ваљеву. У Србији је у Првом светском рату 1915. године од пегавог тифуса умрло око 150.000 људи. Много наших предака је страдало тих година, наш народ је изгубио готово половину свог становништва у ратовима од 1912. до 1918. године. Србија је за слободу ратовала са Турцима, Бугарима, Аустро-угарском и Немцима. Највише људи је страдало у Првом светском рату, кажу око 1.500.000, војника и народа.

Слобода је кратко трајала за моје претке и наш народ. Други светски рат дошао је код нас 1941. године. Тада су Немци, у октобру 1941. године, у Србији стрељали 9000 људи. Мог прадеду Мику нису стрељали, њега су одвели у заробљеништво у Немачку да ради. Био је пекар, имао је пекару у Лапову. Мика се вратио из заробљеништва болестан због тешког живота и рада у заробљеништву и убрзо је умро.

Судбину нашег народа делили си и моји преци кроз историју. Битно је да сви памтимо и поштујемо наше претке, зато што су они заслужни за то како ми данас живимо. Надам се да ћемо наставити да живимо у миру и да нас наши потомци неће памтити као ја своје претке, жртве наше тешке историје.

Чајник и кашичица које нам је прадеда донео из заробљеништва (тата је разбио шољицу).

Михајло Марковић

Михајло Марковић, 8/1, један је од ученика чија посвећеност учењу, сазнавању и науци у многоме превазилази оно што бисте очекивали од једног ученика осмог разреда. У школи га знамо као освајача многобројних награда, преко 20, из различитих области - физика, српски језик, математика. Избор предмета у којима се такмичи осликава његову вишеструку талентованост и разноврсна интересовања. Поред освојених награда, Михајло је проглашен и за Најтинејцера и интервју са њим објављен је у часопису „Тинејџер“, у децембру 2018. Михајло није само одличан ученик и врстан такмичар, он је добар друг и увек помаже осталим ученицима. О Михајлу нам је надахнуто говорила наставница физике Вера Вранић, која је истакла да је Михајла упознала у његовом шестом разреду и да је одмах био очаран физиком. Показао је велико интересовање и склоност према овој природној науци. Такмичарској тематици приступио је са толико интересовања и преданости, иако није било лако. Наставница Вера истиче да су задаци на такмичењима комплексни, концепција такмичења је веома захтевна и тражи од ученика и наставника пуну посвећеност. Понекад су за решавање задатака потребни сати промишљања о задатом проблему и потпуна посвећеност само томе. Михајло се у свему томе показао као веома вредан, упоран, никада му није тешко да остане дуже на додатној настави. Када се први пут такмичио, у шестом разреду, Михајло је освојио 1. место на општинском, 2. на градском и 1. место на Републичком такмичењу. У седмом разреду освојио је прво место на свим нивоима такмичења и био најбоље пласирани ученик са Чукарице. Ове године освојио је 1. место на општинском и 2. на градском, а сезона такмичења још увек траје и очекујемо његове даље резултате, како из физике, тако и из српског језика. Ретко се дешава, као што је то код Михајла случај, да ученици постижу тако запажене резултате на републичком нивоу, из различитих предмета. Иако је имао могућност да пређе у експериментално одељење у Математичкој гимназији, одлучио је да остане у нашој школи, за коју истиче да у њој воли своје друштво, наставнике, изглед школе и многобројне активности у које је школа укључена. Док пишемо ове речи, Михајло се налази у Бечу, где је један од представника наше школе у оквиру пројекта „Дунавске тврђаве“. Поносни смо што је међу нама и што нас инспирише!

Интервју са Магдалином Тмушић

Непосредан повод за интервју са Магдалином био је њен ауторски текст написан за Савиндан и припреме за приредбу. Рад „Овде смо“ можете прочитати на страни посвећеној обележавању овог празника у нашој школи. Магдалина је изузетна ученица која постиже сјајне резултате на такмичењима из граматике и на Књижевној олимпијади, освајач републичких награда и веома ведра и посвећена особа.

С обзиром на то да си ти једини учесник на приредби који је написао свој ауторски текст, колико времена ти је требало и одакле ти инспирација?

На приредби постоји још деце која су писала своје текстове, али су они информативног карактера и састављени су од чињеница. Писање је моја страст и нешто што заиста радим из љубави. Не постоји одређено време које ми је потребно за текст или састав. Постоје тренуци када ми мисли навиру и окупирају ми мозак, али не могу да их пренесем на папир. Инспирацију налазим у животу,

колико год то звучало чудно када изговори дете од четрнаест година. Често ми само нешто „кликне“ и у могућности сам да напишем добар текст. Само је важно бити искрен, писати срцем, а не главом и бити јак самокритичан.

Имаш ли трему пред наступ?

Трема је увек присутна. То је сасвим нормално и природно. Доста дуго учествујем као рецитатор, али још увек не разумем шта је то „позитивна трема“. Није страшно ако заборавите текст, само је важно не паничити. Треба да будете спремни да импровизујете, некада ствари не иду како смо замислили.

Знамо да си такмичар у многим областима. Како постижеш све?

То је јак добро питање. Да, идем на такмичење из српског језика, из српске књижевности и енглеског језика. Битно је давати себе и своје срце за нешто у шта верујемо и што волимо. Тренутно је присутан период када заборављам да једем, а знам да ће бити и тежих дана. По темпераменту сам брза, ефикасна и

Писмо једном ђаку

Драга и поштована Елена,

Годинама уназад, пратећи на хиљаде ђака, увек би се понеко издвојио по свом таленту и склоности према мом предмету. Било је такмичара, вештих списатеља и надарених говорника који су ме чинили поносним наставником, али тешко је издвојити неког ко је на свим пољима био изузетан у српском језику. А онда си се појавила ти. Сећам се твог уплашеног погледа у петом разреду и тражења ослонаца у ђачком животу. Прихватила си се књиге као најбољег пријатеља. Усвајала си знање из језичке норме, поштовала правописна правила и изнад свега волела свој језик. Већ на почетку дружења са граматиком низала си успехе на свим нивоима такмичења.

Милица Рашовић, 5/3

не волим када је нешто успорено и недовршено. Мислим да су ово време и околности учинили да не знам да радим када имам времена на претек, већ боље функционисем када треба ствари да завршавам брзо.

Имаш ли неки савет за што бољу организацију?

Организација времена је важна, посебно када нам исто мањка. И мени се превише пута дешавало да прекршим план који сам сама направила, а то је најгоре. Само треба бити истрајан и упоран. Наравно, увек треба имати времена за одмор. И ја волим да се опустим и одгледам маратон омиљене серије, изађем са друштвом и погледам Инстаграм. Обавезе вас не исцрпе ако сте организовани и ако радите оно што волите. Мене можете свакога дана у школи видети у осам ујутру како певам на ходнику, смејем се, шалим. Другари ми говоре да сам као „прикључена на струју“ и овим путем им се извињавам због тога што не престајем да причам и не знам да певам. Када вам је тешко, само се сетите колико људи вас воли и шта се све мења ако успете и све ће бити у реду.

Разговор водила Неда Радовановић 8/3

Виђала сам те за време одмора, док су се твоји другови играли жмурке и јурке, како се предајеш свету бајки, дружиш са Марком Краљевићем и надахнуто рецитијеш стихове омиљених песника. Твоји писмени задаци откривали су маштовиту и креативну девојчицу која је смело износила своје ставове. Сећам се, кад си инспирисана Доситејем Обрадовићем, ватрено бранила своју жеђ за знањем. Исто тако памтим потресни састав о минулим временима и потрајалој, старој породичној кући, коју је тако верно могла описати само сензибилна особа са богатим читалачким искуством. Зато ме не изненађује што си члан Читалачког клуба наше школе и пишеш приказе о прочитаним књигама и препоруке својим друговима како би им омилене књиге.

Твоју склоност да читаш и разумеваш књижевна дела морала си крунисати и најсјајнијим успехом – прво место на републичком такмичењу из Књижевне олимпијаде прошле године. Од тада си узор ђацима који су кренули твојим стопама. Фасцинира ме не само твоје познавање књижевно-теоријских појмова, биографских података о писцима и занимљивости из њиховог живота већ и несебичност да то поделиш са млађим ученицима.

Једна си од првих полазника у ново-успостављеној секцији Беседништво и носилац признања за надахнути говор и избор теме на меморијалном такмичењу Љубица Копривица. Ти си прави пример како се трудом и радом може изградити самопоуздање и поштовање сопствене личности. Постала си наочита девојка.

Ускоро завршаваш основну школу. Биће нових школских предмета чију ћеш лепоту тек откривати. Уживаћеш у свету нових књижевних јунака и осетићеш чар дела класичне књижевности. Тек си на прагу праве уметности и изазова које може само свет књига да ти пружи. Зато расти и дораста до неслућених висина. Буди понос свим својим наставницима којима си дозволила да буду део твог детињства, а ја ћу из прикрајка пратити све твоје даље успехе и радовати им се као онда кад смо биле само наставница и ђак.

С неизмерном љубављу и поштовањем, твоја наставница српског језика

Бранка Брадић

26. 3. 2019.

ИГРАМ СЕ РЕЧИМА

Размишљање једне бубе

Животни циклус моје врсте, у односу на ваш људски, може се сматрати доста кратким. Стога је моја одлука, да вам испричам своје мисли, доста амбициозна. Мада сам у овом тренутку јако млад, када завршим причу, бићу у дубокој старости. Већина мојих пријатеља ни нема времена за размишљање. Видите, ми живимо свега један људски дан. Стога се, у журби, ми инсекти често водимо само потребама и инстинктима. Најчешће то кратко време које проведемо на лицу Земље утрошимо само на ствари које су неопходне да бисмо преживели и продужили нашу врсту. Нешто налик вама људима. Ипак, такве ствари ме за мојих досадашњих пар сати живота нису много занимале. И остатак свог времена потрошићу на овај монолог. На ту жртву сам, ипак, спреман, ако она значи буђење ваше свести. Мада свој живот посвећујем, дискутабилно, вишем циљу, не сматрам да сам бољи од других буба због тога, јер свака буба своје животу даје смисао. Некима од нас сврха постојања је само постојање. Другима је смисао да удовоље неким трећима, који живе зарад своје власти над овима који су мање разумни. А постоје и они чија постојања ни немају поенту, него усамљени лутају у бесциљној потрази. Њих ипак не могу осудити. Нису они то бирали. Нису криви. Који год да је разлог постојања или циљ наших ситних бића, морам рећи да смо ми бубе можда и ближе савршенству од вас људи. Оптерећени сте вашим огромним, грозним телима и туђим мислима о вама. Ми не бринемо о томе. Свесни смо своје пролазности. Знамо колико смо ситни у односу на вас. Или у односу на целу ову планету. На целу васиону. Не разликујемо се међусобно. Обавимо наше бедне дужности, за наша бедна 24 часа и нестане. Као да се никада нисмо ни појавили. И ви сте исти. Само што имате мало више посла и мало више времена. Чини вам се да сте важни. Нисте. Ни ми, а ни ви. Ја сам цео свој живот посветио овој причи. И нико ме се више никада неће сетити. Неће бити битно да ли сам постојао. Свака реч биће заборављена. Више ништа не тражим, само да ме разумете и да ме не заборавите. Није ли ипак боље бити запамћен као буба људске памети, него као човек бубље памети?

Павле Пантић, 8/5

Једва чекам лето

Једне ноћи утонух у сан,
У њему смислих диван план.
Купила сам возну карту и пошла на море,
Стигла сам тамо у цик зоре.

Топло је било, иако тек поче дан,
Осетила сам мирис мора слан.
Чула сам свуда песму птица,
Нисам скидала осмех са лица.

Видела сам људе како пешкире слажу,
Одох и ја са њима на плажу!
Тамо сам упознала пуно другара,
Играли смо се свакаквих игара.

Када ми је најлепше било,
поред главе нешто ми је зазвонило.
Будилника звук пробуди ме напетом
Тада схватих, једва чекам лето!

Исидора Томаш, 4/2

Мој смешни свет

Ајде, ћале, буди шмекер,
немој више да си блефер,
стави на руку нову чуку
па ублажи моју муку.

Немој, баба, да си у трипу,
одмах окупи своју екипу,
штиклирану робу навуци
и једну фотку на Фејс извуци.

Дај ми, деда, један лол,
немој да си охол,
која ти је то фора,
стално глумиш диктатора.

Ајде, бураз, буди цар,
у школи направи дар-мар,
један лајк на Инста баци
својој најбољој другарици.

Тетка, брате, баш си кул,
и сутра ћеш бити фул,
нову трешу фураш сад,
окреће се стар и млад.

Баш си, кево, у фазону,
носиш гиље за ову сезону,
ти си мени стално топ,
један прави модни склоп.

Живот је мој права блеја,
права алеја великих идеја,
а ко стихове моје разуме
нек и сам покаже шта уме,
затим некалајк стави
и једно срцеми направи.

Елена Деспинић, 6/6

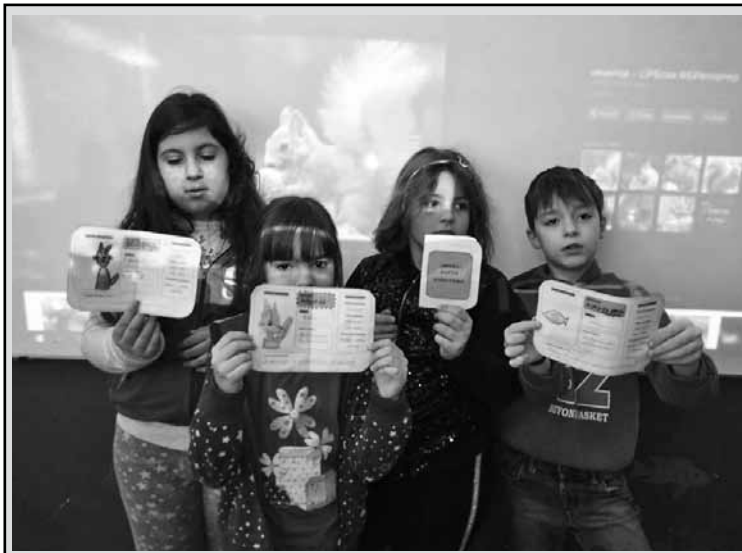
Учешће у највећем светском СТЕМ пројекту из области образовања

Група ученика одељења 5/1 и 5/2, предвођена наставницом Александром Павићевић, учествовала је у интернационалном пројекту *Innovate your dreams*. Пројекат се заснива на промоцији три од седамнаест одрживих развојних циљева Уједињених нација, а то су квалитетно образовање, доступна и обновљива енергија и иновација, индустрија и инфраструктура. Тема пројекта била су занимања будућности која још увек не постоје, улога технологије у свету промена, индустрије будућности, одрживи развој и обновљиви извори енергије. Пројектне активности трајале су око 7 недеља, а нагласак је био на развијању ученичких компетенција за сарадњу, критичко размишљање и решавање проблема, подстицање креативности и иновативности, дигиталне компетенције. Ученици су давали конкретне предлоге за будућа занимања, бавили се проблемима у окружењу, размишљали о будућности образовања, креирали лого, настојали да укључе обновљиве изворе енергије у свакодневни живот.

Здрава исхрана

Ученици 1/5 су у оквиру пројектне наставе изучавали здраве навике у исхрани. Део пројектних активности односио се на изучавање здравих навика, као и на истицање важности уноса витамина у организам. Као облик примене наученог у свакодневном животу, ученици су у школској трпезарији правили лимунаду и дегустирали је. Час је реализовала учитељица Јована Асиповић.

Пројекат одељења 2/2

Поводом обележавања 70 година Повеље о људским правима, одељење 2/2, заједно са учитељицама Снежаном Селенић и Теодором Ћулибрк, учествовало је у манифестацији коју је 9. децембра организовала италијанска волонтерска организација „Un bambino per amico“, у месту Гуалтијери, у Италији. Ученици наше школе за тај дан припремили су низ цртежа на тему дејих права, а одлично су се показали и у певању на италијанском. Сложно су отпевали песму *Lo scriverò nel vento*. Њихови радови били су изложени на изложби организованој том приликом, заједно са радовима деце из Основне школе „Брчанска Малта“, из Тузле, као и деце из неколико италијанских школа, која су својим другарима из 2/2 послала низ писама са цртежима и лепим порукама пријатељства. Као награду за свој труд, ученици 2/2 добили су и диплому.

Воћни дан

Један весели, витамински воћни дан у одељењу 2/2 у новембру. Сами смо правили шлаг и сецкали воће. Како нам је било, питају сви, укусно је било, чујте сада ви ! (Никола) – Била је уживанција права! (Данило) – Ова воћна салата је била веома укусна. (Матеја) – Сви смо се лепо провели. (Алекса) – Имао сам осећај као да сам на мору. (Виктор) – То ми је био најбољи дан, воћни дан. (Јелена и Дуња) – Било је добро, сви смо уживали.

Личне карте животиња

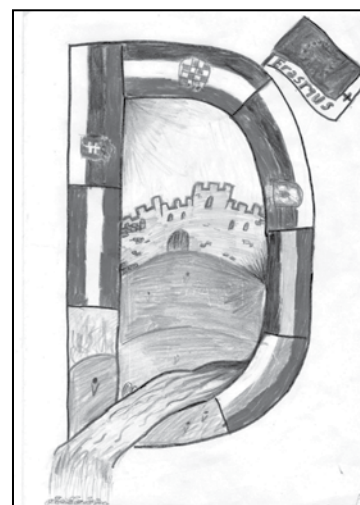
Личне карте су важне у свету одраслих, а у нашем, дејем, важно је играти се и бити велики. Спајањем тих жеља, у 1/1 су настале личне карте животиња. Међутим, остварењу тих жеља претходио је низ активности: Откривалица – погађамо о којој животињи је реч – откривамо слику скривену иза поља одговарајући на питања; Слагалица – сложити од делова слику животиње, обојити је и рећи о њој неколико реченица; Игра пантомиме – о којој животињи је реч; Мој кућни љубимац – представљање свог кућног љубимца; Како бринемо о кућном љубимцу – бележење обавеза које имамо према кућном љубимцу; Гледање цртаног филма „Ланац исхране“ – ко се чиме храни – разговор; Израда „личне карте“ животиње по избору – писање, цртање, коришћење интернета, сазнавање занимљивости; Прављење панона са резултатима рада. Час је реализовала учитељица Мирјана Стојковић са својим одељењем 1/1.

„Дунавске тврђаве – наше заједничко наслеђе“

Наша школа укључила се ове школске године у један од међународних Еразмус+ пројеката, који има за циљ образовање, обуку и подстицање мобилности младих, као и склапање сарадње са институцијама из области образовања. Учесници пројекта су ученици и наставници из Бугарске, Хрватске, Румуније, Аустрије, Словачке и Србије. Активности предвиђене пројектом развијају позитиван однос према сопственом наслеђу и наслеђу држава у окружењу, истичу међусобну повезаност и промовишу заједничке одлика.

Једна од уводних активности за ученике подразумевала је давање идејних решења за лого на нивоу појединачних земаља, а затим је биран лого целокупног пројекта. На гласању представника земаља учесница у пројекту победио је лого Арсенија Илића, 5/3. Арсенијев лого добио је четири од

укупно шест гласова који су могли бити дати путем гласања. У изради идејног решења задовољени су сви критеријуми, представљање застава шест земаља, симбол тврђаве и присуство знака Еразмус+.

Наставак пројекта одвео је наше ученике и наставнике у Беч, где је планирано да ђаци уче о архитектонским стилевима дунавских тврђава, праве моделе, израђују постере и презентације о својој земљи и тврђави. У току даљих активности у оквиру пројекта, који траје две године, биће организоване видео-конференције како би ученици развили осећај припадности заједничком европском простору, избор најбољих фотографија тврђаве у различита годишња доба, путујућа изложба фотографија. Кроз заједничке активности ученици ће израђивати илустрације одабраних литерарних радова, а Међународни дан Дунава - 29. јун биће обележен организовањем изложбе фотографија и литерарних радова ученика. Извештај о даљем току пројекта и другој години његове реализације читаћете у следећем броју „Свитања“!

Школа за 21. век

У оквиру пилот-пројекта „Школа за 21. век“ део наставника наше школе прошао је обуку након које је уследио низ пројектних активности. У фокусу пројекта су подстицање критичког мишљења и развој дигиталне писмености. Школски тим, предвођен Мирјаном Гргуровић, определио се за креирање критеријума за израду ППТ презентација, који би требало да помогну ученицима да критички анализирају и вреднују информације, развију вештину избора релевантних извора информација, правилно их користе и презентују. Ђаци су учили да поставе критеријуме за вредновање квалитета презентације, сами их израђивали, презентовали и вредновали. У склопу пројекта, који спроводи Британски савет, екипа наше школе учествовала је на Градском такмичењу у програмирању.

Пре него што поћеш у свет да тражиш срећу, размисли, можда си већ срећан

Будиш се рано ујутру, негодујеш зато што мораш да устанеш из кревета, а ни не размишљаш о томе да неким људима требају штаке да би се покренули. Гледаш кроз прозор, пада киша. Мораћеш да понесеш кишобран. Дивно, говориш сам себи, и време је лоше. Али да ли си размислио о томе колики си срећник зато што имаш кров над главом који те штити од кише и хладноће? То је сада небитно, битно је само твоје расположење. Замисли, киша пада баш када ти мораш да кренеш. Сада улазиш у кухињу, и спремаш свој омиљени доручак. То ти и даље не поправља расположење зато што мораш сам да га направиш. Где су родитељи када ти требају, запиткујеш сам себе. Ах, да, они су на послу. Раде осам сати дневно сваког радног дана, некад и суботом, да би теби приуштили све што ти је потребно. Иако знаш да је то истина, и даље си љут што ти нису спремили ништа за јело. Можда би требало више

да цениш што уопште имаш три оброка дневно. Свет није тако леп за све. Али, наравно, живот је јако тежак за тебе зато што се не свиђаш својој симпатији. Стигао си у школу, после дугог негодовања и жаљења како мораш да ходаш читавих десет минута по киши. Нека деца пешаче по два сата до оближње оронуте сеоске школе, али теби је, наравно, теже. Почео је први час, и ти уредно листаш књигу и тражиш где би могао комотно да углавиш свој нови телефон, који, успут, мрзиш. То није онај модел који си ти желео. Боже, како је суров овај свет у коме живимо. Док си ти размишљао о томе, наставница ти је исти тај телефон одузела. Шта ћу сада да радим до краја часа, питаш се. Звонило је. Изнервирано си узео телефон са катедре и појурио кући. Живот је тако тежак. Нико те не разуме. Стижеш кући, и укључујеш телевизор док не нађеш програм који те интересује. Деца у неким државама немају воду и храну, а камоли

телефоне. Али, наравно, теби је теже и нико не разуме твоју бол. Ти си прва и једина особа која је икада ишла у школу, и прва и последња особа која ће икада проћи кроз пубертет. Нека деца, додуше, не пролазе кроз пубертет. Благо њима, мислиш ти. Па, и не баш. Нека деца су присиљена да рано одрасту, да раде, и да рано ступају у брак зато што су их родитељи натерали. А нека деца немају родитеље, и све што желе је живот који ти живиш. Али теби је приоритет да купиш нове патике. Нажалост, твоји сурови родитељи су рекли да је једанаест пари патика сасвим довољно. Невероватно! Када се одселиш одавде, купићеш их сам, размишљаш ти.

Али размисли о томе да би нека деца дала све и урадила све да живе живот који ти имаш. И пре него што поћеш у свет да тражиш срећу, размисли, можда си већ срећан.

Марија Бојовић, 8/5

Разгледница из библиотеке

У школској библиотеци, крајем марта, направљен је низ фотографија за учешће у фото-конкурсу „Разгледница из школске библиотеке“, у организацији Друштва школских библиотекара. Завирите у галерију радова са конкурса и погледајте како су чланице новинарске секције промовисале читање и приказале атмосферу у нашој библиотеци. Поред Неде, Миле, Јане и Кате, ту је и Јања Пантелић која, у тренуцима фотографисања, у позадини пише чланак за „Свитање“. Девојке, дивне сте!

ШКОЛСКА 2018/2019. ГОДИНА

СРПСКИ ЈЕЗИК

Општинско такмичење

1. место

Анастасија Јевтић, 5/3
Сунчица Филиповић, 5/4
Димитрије Николић, 6/6
Елена Деспинић, 6/6
Теодора Спасеновић, 7/6
Марија Трпески, 7/2
Магдалина Тмушић, 8/3
Михајло Марковић, 8/1
Елена Митровић, 8/5
Мила Лаловић, 8/3

2. место

Анђела Несторовић, 5/1
Милан Лазовић, 5/6
Теодора Ђорђевић, 6/5
Милица Ђачић, 6/2
Ивана Драгичевић, 6/2
Димитрије Марић, 6/2
Ана Андоновић, 6/2
Вања Вранић, 7/5
Јелена Петровић, 7/2
Матеја Шеха, 8/3
Миња Мијаиловић, 8/3

3. место

Душан Гагић, 5/6
Матија Миљевић, 5/2
Матеја Бабовић, 6/2
Марко Чкркић, 6/1
Бранислав Живановић, 6/6
Марија Васић, 7/5
Марко Митић, 8/2
Емилија Томић, 8/2

КЊИЖЕВНА

ОЛИМПИЈАДА

Општинско такмичење

1. место

Хелена Милосављевић, 7/6
Марија Васић, 7/5
Симона Ђуровић, 7/6
Елена Митровић, 8/5
Милица Митровић, 8/5
Магдалина Тмушић, 8/3
Марко Митић, 8/2

2. место

Калина Радојевић, 7/5
Ката Грујић, 8/3
Миња Мијаиловић, 8/3
Тамара Стаменковић, 8/1

3. место

Теодора Спасеновић, 7/6
Нина Радуловић, 8/6
Мирјана Словић, 8/6
Јана Грујић, 8/3

РЕЦИТАТОРИ

Општинско такмичење

1. место

Алекса Миљуш, 1/3
Хана Марковић, 7/5

ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК

Општинско такмичење

2. место

Павле Пантић, 8/5

3. место

Тијана Одабашић, 8/5
Данило Живковић, 8/5

МАТЕМАТИКА

Општинско такмичење

1. место

Нађа Несторовић, 3/2
Јана Василић, 4/2
Алекса Вамзер, 4/4
Димитрије Николић, 6/6

2. место

Јаков Ранђеловић, 3/2
Анђела Танкосић, 3/3
Вељко Павловић, 3/2
Огњен Ђокић, 4/1
Матија Миљевић, 5/2
Анђела Несторовић, 5/1
Јована Костадинов, 8/6

3. место

Ружица Грујић, 4/2
Новак Делија, 4/1
Милица Ђокић, 4/1
Димитрије Марић, 6/2

ФИЗИКА

Општинско такмичење

1. место

Михајло Марковић, 8/1

2. место

Миња Мијалковић, 8/3

3. место

Димитрије Марић, 6/2

Градско такмичење

2. место

Димитрије Марић, 6/2

3. место

Михајло Марковић, 8/1

ХЕМИЈА

Општинско такмичење

3. место

Анђела Кнежевић, 7/2
Марија Стефановић, 7/2

ГЕОГРАФИЈА

Општинско такмичење

2. место

Андреј Вујаклија, 7/3
Никола Маринковић, 7/3
Миња Мијаиловић, 8/3
Радмила Јокић, 8/1
Софија Јанковић, 8/6

3. место

Теодора Спасеновић, 7/6
Вања Вранић, 7/5
Катарина Кнежевић, 7/2
Лука Делија, 8/3
Павле Пантић, 8/5

ИСТОРИЈА

Општинско такмичење

2. место

Петар Трифунов, 6/6

3. место

Исидора Петровић, 8/6

ЗЛАТНА СИРЕНА

Општинско такмичење

1. место

Јован Радојичић, 2/6
Стефан Радојичић, 4/5
Јана Максимовић, 6/4
Симона Ђуровић, 7/6
Милица Грубер, 8/4
Софија Маљковић, 8/4

2. место

Димитрије Ранковић, 5/2
и Анастасија Јевтић, 5/3, дует
Анастасија Јевтић, 5/3
Димитрије Николић, 6/6

3. место

Даница Павићевић, 1/2
Андреј Лучић, 2/6
Уна Михајловић, 4/5
Катарина Спасеновић, 5/2
Јана Бањалић, 5/2
Тамара Чолак, 8/5

ПЕСНИЧКИ СУСРЕТИ

Општинско такмичење

3. место

Анђела Узелац, 2/3
Елена Деспинић, 6/6

ШАХ

Општинско такмичење

1. место

Сара Станковић, 1/5
Кристијан Јеврић, 3/6
Лука Беочнин, 5/6
Урош Ђанковић, 7/1

2. место

Уна Дракулић, 1/3
Милица Исаиловић, 2/3
Бранислав Ђокић, 3/3
Јана Василић, 4/2
Михило Радовановић, 6/5
Лука Делија, 8/3

3. место

Новак Даничић, 1/3
Марија Вуксановић, 3/5

ПЛИВАЊЕ

Градско такмичење

3. место

Стефан Гаковић, 5/4

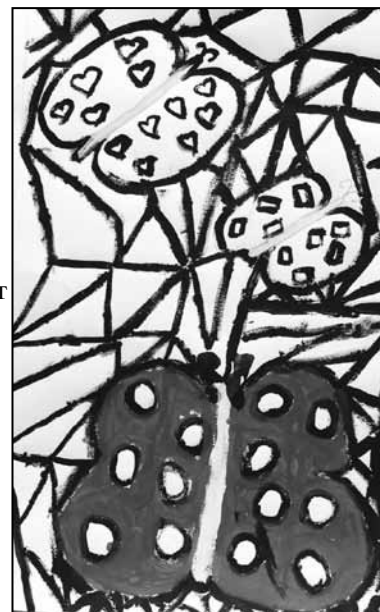
МОЈ ПРИЈАТЕЉ

ВАТРОГАСАЦ

Градско такмичење

1. место

Душан Гагић, 5/6

Јана Бањалић, 5/2

Петар Росић, 1/6

Никола Стевановић, 1/6

Рад непотписаног младог аутора

Јован Максимовић, 1/6

Данијела Милев 4/4

„Свитање”- лист ученика и наставника
ОШ „Ђорђе Крстић”

За издавача:

Јелена Воларов, директор школе

Главни и одговорни уредник:

Симонида Ђорђевић, проф. српског језика

Уређивачки одбор:

Новинарска секција, Актив наставника

српског језика, Актив учитеља, Актив

уметности, школска библиотека

Насловна страна:

Јелена Петровић, 7/2

Графичка припрема и штампа:

ИП „Јован”, Београд

Разгледница из школске библиотеке